

ע"פ 3137/20 - גאברגבארין נגד לשכת עורכי הדין

בבית המשפט העליון

ע"פ 3137/20

לפני: כבוד הנשיאה א' חיות

המערער: גאברגבארין

נגד

המשיבה: לשכת עורכי הדין

ערעור על החלטתו של בית הדין המשמעתי הארצי של
לשכת עורכי הדין מיום 18.2.2020 בבבד"א 32/19

בשם המערער: בעצמו

פסק-דין

1. זהו ערעור על החלטת בית הדין המשמעתי הארצי של לשכת עורכי הדין לדחות את ערעורו של המערער על החלטת בית הדין המשמעתי של מחוז צפון של לשכת עורכי הדין שלא לפסול עצמו מלשבת בעניינו של המערער.

2. דין הערעור להידחות על הסף. זכות הערעור בהליכים משמעתיים נתונה לפי סעיפים 70 ו-71 לחוק לשכת עורכי הדין, התשכ"א-1961 על פסקי דין בלבד (בש"פ 6036/98 ברוך נ' וינברג (17.11.1998)); בש"פ 8183/98 ברוך נ' וינברג (27.12.1998)). לכן, לעורך דין הנאשם בהליך משמעתי לא נתונה הזכות לערער על החלטת חברי בית הדין המשמעתי שלא לפסול עצמו, וזאת בין בפני בית הדין המשמעתי הארצי ובין בפני בית משפט זה (ע"פ 7310/18 נפתלי נ' בית הדין המחוזי של לשכת עו"ד - מחוז ירושלים (22.10.2018)); בג"ץ 7413/11 במברגר נ' אב בית הדין המשמעתי של לשכת עורכי הדין במחוז תל אביב, פסקה 3 (13.11.2011)). בית הדין הארצי היה מודע לכך ואף ציין בהקשר זה בפסק דינו כי "ערעור על פסלות במסגרת הליכי בית הדין המשמעתי של לשכת עורכי הדין [הוא] במסגרת פסק הדין הסופי ולא במסגרת הליך ביניים". למרות זאת, ראה בית הדין הארצי לנכון לפסוק בהליך שבפניו "מטעמי יעילות ההליכים בערכאה הדיונית ולעשיית הצדק (ראה כלל 23 לכללי לשכת עורכי הדין (סדרי הדין בבתי הדין

המשמעותיים), התשע"ה-2015).

ספק בעיני אם היה מקום לעשות כן בהעדר זכות ערעור ומכל מקום, הערעור שבפני על החלטתו זו של בית הדין הארצי, אינו מעוגן בהוראה כלשהי שבחוקומטעם זה דינו, כאמור, להידחות על הסף.

הערעור נדחה.

ניתן היום, ג' בסיון התש"ף (26.5.2020).

ה נ ש י א ה
